

סמל-ראשון קרלוס שלום בן-טולילה

18 בדצמבר 1951 - 16/15 אוקטובר 1973

שלום נולד בטנג'יר, להוריו יעקב ואסתר, ועלה עמהם ארצה בשנת 1960 והוא בן תשע. המשפחה גרה זמן מה בגבעת שמואל, ואחר כך השתקעה בבני-ברק. שלום סיים את לימודיו היסודיים בבית-ספר "מעלות" המקומי, ואחר כך למד בבית הספר התיכון העירוני הדתי, במגמה הריאליסטית. בכל שנות לימודיו היה אחד התלמידים המצטיינים בכיתתו. באוגוסט 1970 התגייס לצבא, שירת מחצית הזמן בקוויס כנהג טנק, אחר כך עסק בהדרכה ושימש כרב-סמל-פלוגתי. חניכיו מאותה תקופה זוכרים שהוא מילא את תפקידו בדרכי נועם, ללא שחצנות או שתלטנות. את חופשותיו מן הצבא, ואת זמנו החופשי בבסיס, ניצל לשם השתלמות במקצועות

הריאליים; גם במכתביו לחברתו הוא עוסק מדי פעם בעניינים אלה:
"תשלחי לי כמה תרגילים במתימטיקה, אני משתגע לפתור כמה
תרגילים אפילו בפיסיקה. כך אני גם אוכל לעזור לך קצת".

שלום השתחרר ב-4 באוגוסט 1973, התחיל ללמוד באופן
אינטנסיבי לקראת בחינות הקונקורס, ועמד בהן בהצלחה למרות
זמן-ההכנה הקצר שעמד לרשותו. (אחרי המלחמה קיבלה המשפחה
הודעות כי שלום נתקבל ללימודי הרפואה בטכניון, וללימודי
הנדסת החשמל באוניברסיטת הנגב). הוא גם עשה סידורים לקראת
נישואיו עם טובה, חברתו מזה חמש שנים: החתונה עמדה להתקיים
ב-30 בדצמבר.

שלום היה הבדרן של המשפחה, גם של כל קבוצה אחרת אליה
השתייך במרוצת השנים. הוא בלט בהומור וביכולת החיקוי -
במיוחד אהב לחקות את אבא אבן. אבל היה זה רק צד אחד, הצד
הקל, של אישיותו; בצד האחר בלטו רצונו החזק, מצפוניותו,
ידיעתו המדויקת איזו דרך יבחר לעצמו (הוא ראה עצמו כרופא
לעתיד, כראש משפחה גדולה), אמונתו הדתית הכלתית מעורערת.
נאמנותו הבסיסית היתה נתונה למשפחתו, ועמה אהב לבלות את
זמנו החופשי. הוא דאג תמיד להוריו ולאחיו: בימים שלפני יום
הכיפורים האחרון בילה שעות ארוכות בשיחות-טלפון עם אחד
מאחיו שהביע ספיקות בענייני אמונה, וניסה לחזק את רוחו.
ובאחד ממכתביו מן המלחמה הוא זכר לשאול האם אביו הלך
לכדיקות בכית החולים.